

גבעות

גבעת חיים מאוחד

ה'צב אחרפס הגצו

עלון פנימי ע"א/22 כ"ח בסיוון תשע"א 30 ביוני 2011 givaton@ghm.org.il

נשבת שלום!

על סדר היום

ביטחון – עם בוא הקיץ כבכל שנה מורגשת עליה ניכרת בכמות הפריצות והגניבות בקיבוץ. בימים הקרובים יאויש שער הכניסה לקיבוץ בלילות, על-ידי שומר מחברת שמירה חיצונית. השומר יבדוק רכבים אשר לא תהיה עליהם תווית זיהוי של גבעת חיים מאוחד. ניתן לקבל את התוויות (סטיקרים) במרכול בשעות הפעילות. לצורך הזיהוי הציבור מתבקש להדביק את התוויות בצד ימין של השמשה הקדמית (הצד של הנוסע ליד הנהג), גבוה ככל האפשר. מלבד זאת אני מבקש מהציבור להמשיך ולגלות ערנות, לא להשאיר חפצי ערך גלויים בבית, לסגור ולנעול דלתות וחלונות ולדווח על כל אירוע חשוד לטלפון – 6032 (שומר לילה).

שינוי במחירי השיחות בטלפון הקווי – בימים הקרובים אנו מתקשרים עם חברת בזק בחוזה חדש. במסגרת החוזה החדש מחיר השיחות הקוויים יהיה אחיד (כ-7 אגורות לדקה) במשך כל שעות היממה (להבדיל מתעריפי שיא ושפל הנהוגים כיום). מחיר השיחה מבזק לסלולארי יעמוד על כ-14 אגורות בדקה, זול בהרבה מהמחיר שאנו משלמים כיום על דקת שיחה מהסלולאר. כמו כן החל מ-1 ביולי יוזל מחיר התשלום עבור האינטרנט למשתמשי בזק והם קיבלו על כך הודעה. על מועד התחלת ההסדר החדש עם בזק תימסר הודעה.

אסיפת שיוך דירות – אנו לאחר האסיפה הראשונה בנושא טבלת האיזונים לשיוך הדירות ולפני המשך האסיפות בנושא. באסיפה הראשונה עדיין לא החל דיון מעמיק, אלא נשמעו הצעות שונות על-ידי החברים. מטבע הדברים, כמו בכל נושא – אך במיוחד בנושא קרדינלי כגון זה לא נוכל בסופו של דבר להביא הצעה אשר תספק את כל החברים, אולם אנו שואפים למצוא את ההצעה שתקבל תמיכה רחבה ככל האפשר. לצורך כך אני מעריך שנזדקק ליותר מעוד אסיפה אחת, זאת על-מנת לשמוע את החברים ואת דעותיהם. אני רוצה לנצל הזדמנות זו על-מנת לקרוא לחברים להגיע וליטול חלק באסיפות.

טיפול בהנחות בארנונה – החל מ-1 ביולי, חברים הזכאים לקבל הנחה בארנונה מתבקשים לטפל בנושא מול מחלקת הארנונה במועצה. לקבלת מידע בנוגע למספר הנכס, לזכאויות וסיוע במידה ותשובת המועצה לא מספקת ניתן לפנות למזכירות לנאווה שחם.

שטיפת רכבים בבית העלמין – חברים המנצלים את צינורות ההשקיה בבית העלמין לשטיפת רכביהם, מתבקשים לחדול ממעשה לא יאה ולא מכובד זה.

הערכות לחירום – אנו נמצאים כעת בעיצומה של עבודה אינטנסיבית להכין את הקיבוץ לעת חרום. לצערי לא הספקנו להשלים הערכות זו עד מועד תרגיל פיקוד העורף בשבוע שעבר. בהקשר זה רציתי לציין:

1. במסגרת ההכנות לתרגיל נערכו מספר פגישות הכנה במועצה בנוכחות נציגי הקיבוץ והוברר כי הקיבוץ כגוף אינו נבחן בתרגיל, אלא רק החברים (ככל אזרחי המדינה). היו תרגולים בפריגת ובלימת.
2. כפי שצינתי אנו עוסקים כעת בשיבוץ החברים שאין ממ"ד בדירותיהם למקלטים בקיבוץ – כאן המקום לציין כי המקלטים התחתיים לדעתי אינם מתאימים לשימוש לתקופה ממושכת וכן יוצרים קושי לחברים מבוגרים לעלות ולרדת במדרגות.
3. אנו מתרכזים במקלטים העיליים בקיבוץ (מקלט חדר אוכל, מקלט מרפאה, מקלט, לימונים, מקלט ברושים) ובמקלט בית שרת, שהינו מקלט גדול מאוד עם תנאים נאותים.
4. על-מנת לשמור את המקלטים הללו ברמת תחזוקה נאותה הם נמסרו לשימוש, ומפעילים אותם בנים לפעילויות שונות, וזאת תוך התחייבות לפנות את המקלט ולהשאירו ריק בהתראה של 48 שעות, על-פי דרישת פיקוד העורף.

5. מועצת עמק חפר מוגדרת על-ידי פיקוד העורף כמועצה קולטת – כלומר, מועצה שהסבירות לנפילת טילים בתחומה אינה גבוהה ולכן מתוכננת לקלוט אזרחים ממועצות אחרות. אנו נערכים גם לאפשרות זאת.
6. כפי שציינתי באחד הגבעתונים האחרונים ולצערי ללא תגובה, אנו זקוקים לחברים אשר יתנדבו לפעילות בעיתות חירום, ואשמח לפניית חברים בנדון.

ועד ההנהלה

ישיבה מס' 10 24 במאי 2011

בהשתתפות צוות שיוך דירות ועורך הדין ארז לבנון

משתתפים אורי אריאלי, נילי קפלן, שאול אתר, דוד עין דר, אלדד מגל, ישי רודניק
חסרים אסנת גורן, אסתי מנור, רונן פטרקובסקי

מצוות שיוך דירות: עמית מלוק, אלון שפיצר, ראובן אתר, צבי מנבר, איתן קרסנטי

1. הצעת הנהלת הקהילה וצוות שיוך דירות לעקרונות טבלת האיזונים לשיוך דירות אושרה עקרונית ותנוסח על-ידי עו"ד ארז לבנון לפני הצגתה באסיפה.
2. המשך התקדמות התהליך:
  - א. אסיפה בנוכחות שמאי הדירות וארז לבנון להסבר על תהליך השמאות.
  - ב. אסיפת הסבר על עקרונות הטבלה, ובמידת הצורך אסיפות נוספות.

ישיבה מס' 11 5 ביוני 2011

משתתפים אסנת גורן, אורי אריאלי, נילי קפלן, שאול אתר, דוד עין דר, אסתי מנור, יניב בן צבי, ראובן ליכטנר, אלדד מגל, ישי רודניק
נוכחים מההנהלה כלכלית: אלדד גיל, אלון שפיצר, מיכאל ויזל, צבי מנבר, איתן קרסנטי, אלון אלטר

- דיון בנושא **מיסוי תהליך שיוך הדירות** – בהשתתפות רואה חשבון יוסי שלם – ממשרד מבט יועצים.
- א. רוי"ח יוסי שלם הציג והסביר את סוגיית מיסוי תהליך שיוך הדירות, על כל ההיבטים הכרוכים בכך.
  - ב. ההנהלות מבקשות לקבל הערכה מקורבת של גובה המיסוי אשר יחול על התהליך.

אלדד מגל

ביטחון

לחברים שלום רב,

לפני כשנה קיבלתי על עצמי את האחריות וניהול מערכת הביטחון בקיבוץ. הביטחון כולל בתוכו שמירה על שטח הקיבוץ מפני גנבים, פורצים עבריינים וגם את הטיפול ואחזקת המקלטים. את החודשים הראשונים הקדשתי ללימוד הנושאים, לשם בניית תוכניות עבודה רלבנטיות. למעשה גיליתי קיבוץ פרוץ לכל עבר: שמירה בשער לא רציפה ועוד. בהמשך, נפגשתי עם חברות שונות העוסקות בביטחון, במניעת גניבות וזיהוי נקודות תורפה. בעקבות כל זאת, בניתי תוכניות עבודה ודרך ביצוען באופן מדורג, כך, שניתן יהיה ליישמן תקציבית. לאורך כל הדרך שיתפתי במהלכי את מנהל הקהילה/מרכז משק/יו"ר האגודה. לפני שבוע התקיימה פגישה עם הנהלת הקהילה, לשם מסירת אינפורמציה וקבלת אישור ותקציב להעסקת שומר שכיר, ואכן מהשבוע הבא יועסק שומר שכיר בשער, שבעה ימים בשבוע מ-00:22 עד 05:00 בבוקר.

על השומר יהיה לבדוק כל רכב הנכנס לקיבוץ, כולל רכבי פריגת, משאיות, רכבי חברות כ"א ולנהל רישום כניסה בהתאם ובתיאום עם קב"ט פריגת.

בימים אלה מוסדות הקיבוץ עומדים לחתום חוזה שמירה עם חברת שמירה חיצונית. עדכונים והבהרות יופיעו בקרוב בגבעתון. בשלב שני בכוונתי לגדר את הקיבוץ ולהוסיף תאורה במקומות הנדרשים. בשלב שלישי בכוונתי להוסיף מערכת שלמה לזיהוי גנבים מסביב לקיבוץ, ולבסוף להקים מערך של צוות כוננות. עדכונים יופיעו בהמשך בגבעתון.

לגבי המקלטים וההכנה לתרגיל פיקוד העורף:

לפני כחודשיים ערכתי סיור במקלטים לשם בדיקת מצבם. לתדהמתי, גיליתי מקלטים מלוכלכים שהפכו למחסנים, עם תשתית חשמל מקולקלת, ובלתי ניתנים לקליטת אנשים. במקלטים מסוימים אף הוחלפו המנעולים ולא הייתה לי כלל גישה אליהם. שלחתי מכתבים לכל בעלי התפקידים הנוגעים בעניין והבהרתי את מצב המקלטים החמור. בתשובה נמסר לי כי המקלטים באחריות המועצה ובאחריותו של מנהל הקהילה.

בנוסף, התחלתי מהלך ממוחשב לשיבוץ התושבים במקלטים. גם כאן נאמר לי כי השיבוץ עבר לאחריותה של זהבה בלאו, כך שעם כל הרצון הטוב הנושא לא היה תחת אחריותי.

בברכה

גדעון שי – ממונה על הביטחון

הרהורים

בהגיע יום העלייה על הקרקע – 79 שנים לגבעה אני מנסה להבין מה עברנו ומה קרה לנו בעשור האחרון.

שוב עולה בי התקוממות כנגד התקנון הדרקוני של "היום הקובע": מי המציא וקבע עיוות כזה...! המתרצים יאמרו: חייבים לחתוך במקום כלשהו.

אין לי שום בעיה עם ההפרטה, זה היה כנראה הכרח אבל מה זה שייך לזכויות ותק לזכויות הורשה?

אם רוצים "יום קובע", ממנו יחולו תקנונים אחרים – בבקשה, אבל אך ורק לגבי אלה שבאו אחרי היום הזה. לגבי אותם חברים וחברות שחיו פה, עבדו ונפטרו פה לא ייתכן שהם היו רק שווי חובות ולא שווי זכויות.

שיהיה לכולנו ברור, במקום בו מזלזלים בכבוד ובזכויות של הקודמים לנו, שלא נתפלא שהדורות הבאים יזלזלו בנו ולא יכבדו אותנו.

ולטענה שעכשיו, לאחר שהקיבוץ מופרט אנחנו נהיה כמו כל אזרח במדינה – האומנם? האם בכל המדינה מתכחשים לזכויות יורשים?

איבדנו את ערכי השוויון וזו תהיה בכייה לדורות. למרבית הצער גם בתי המשפט מתייחסים ל"יום הקובע" כמשהו שניתן משמים, או חוק יסוד מדינה. זה פשוט נורא לחשוב על זה כך.

ועכשיו רוצים להוסיף עיוות נוסף, לגבי אלמנים ואלמנות שאתרע מזלם ובני זוגם נפטרו לפני ה"יום הקובע" ולכן יצטרכו לשלם יותר עבור ביתם שלהם, לעומת אחרים ששפר "גורלם" ואין להם שום בעיה עם "היום הקובע".

מי המציא ויזם את העיוות הזה? על איזה ערכי שוויון נחיה ונחנך את הבאים אחרינו...

שיהיה חג שמח!

נעמי משי

שלום רב

שמי ערן ואני מתנדב בארגון יוצאי מרכז אירופה (ייקים).
עבור פרופסור אוסטרן, אני מחפש את הילדים של משפחת
פוקס מלייטמריץ שהיו בקיבוץ בשנות ה-30/40/50.

בשנות ה-50 גם ההורים היו בגבעת חיים מאוחד.
לפרופסור הזה יש הרבה תמונות של המשפחה.

אני מבקש את עזרתכם, בתודה מראש

ערן אליהו בן יוסף – 03-5164461

ירוס

שים לב

אל תפתח שום מסר שמצורף אליו קובץ בשם "הזמנה", ולא
חשוב מי שלח אותו.

זהו וירוס שפותח לפיד אולימפי ש"שורף" את כל הדיסק
הקשיח של המחשב!!! וירוס זה יתקבל ממישהו שכתובת
האי-מייל שלך מצויה ברשימת הקונטקטים שלו, ולכן עליך
לשלוח את המייל הזה לכל הקונטקטים שלך.
יותר טוב לקבל את המסר הזה 25 פעם מאשר לקבל את
הווירוס ולפתוח אותו.

אם תקבל מייל שכותרתו "הזמנה" או invitation – אל תפתח
אותו, גם הוא נשלח על-ידי ידיד או מכר, כבה את המחשב
מיד!!! זה הווירוס הגרוע ביותר, שסי-אן-אן הודיע עליו, שסווג
על-ידי מייקרוסופט כווירוס ההרסני ביותר אי-פעם. הווירוס
הזה פשוט הורס את הסקטור אפס של הדיסק הקשיח, שבו
מצוי המידע החיוני ביותר.

שלח את האזהרה הזאת לכל מי שאתה מכיר.

הקיבוצים בטלויזיה

במוצ"ש 2 ביולי בשעה 22:00 ישודר הפרק הראשון בסדרה של מודי בר-און וענת זלצר על הקיבוצים, תחילה בערוץ 8, ומספטמבר – בערוץ 1.

לאחר למעלה משנה של עבודה, במהלכה "חרשו" את הארץ וביקרו וצילמו בעשרות קיבוצים, נפגשו ראיינו וצילמו מאות חברים, מכל הגילאים, ואספו כמות אדירה של קטעי וידאו מעשרות קיבוצים הושלמה עריכת "הקיבוץ" סדרה חדשה בבימויים של צמד היוצרים הדוקומנטריים המוערכים: מודי בר און וענת זלצר.

שידור ארבעת פרקי הסדרה יתחיל במוצאי שבת 2 ביולי בשעה 22:00 תחילה בערוץ 8 של חברת "הוט", ובשבתות שלאחריה ישודרו שלושת הפרקים הבאים. בחודש ספטמבר תחל הקרנת הפרקים בערוץ 1.

העבודה על פרקי הסדרה החלה עם ראשית אירועי "מאה שנות קיבוץ". התנועה שכרה את מודי בר און וענת זלצר, צמד דוקומנטריים מוכר ומוערך, באמתחתם סדרות קודמות על תולדות הציונות, "הכל אנשים", ועל תולדות העיר תל אביב, במטרה ליצור אפוס רחב יריעה על תולדות הקיבוץ ומאז ועד היום.

בסדרה מובא סיפור הקיבוץ בצורה מקיפה, למן התקופה ההרואית של ימי הקמת הקיבוצים, דרך בניין המדינה וביסוסה, סיפורם של המייסדים וממשיכיהם, המשברים, והצגת התמורות שחלו ברעיון הקיבוץ לאורך השנים.

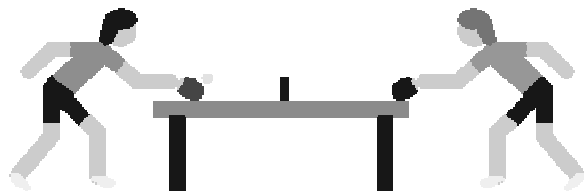
אביב לשם – דובר התנועה

אליפות גבעת חיים בפינג פונג

הנה זה מגיע: ביום שישי ה-8 ביולי תחל האליפות.

רשימת המשחקים ולוח הזמנים יהיו תלויים על לוח המודעות, ליד המרכזית ובבריכה, שם גם תתרחש הדרמה. על כל משתתף לבדוק נגד מי הוגרל לשחק ולהופיע, בשעה המופיעה בלוח.

עד כה נרשמו 115 שחקנים, אשר יזכו בקרטיבים וישתתפו בהגרלה הגדולה על פרס יוקרתי ביותר – מתנת המכבסה. מי שעדיין רוצה להירשם מוזמן להתקשר לאורי כהנא 6802 עד יום רביעי. בהצלחה לכולם.

שכונת הבנים בגבעת חיים איחוד

ראיון עם יזהר לנדאו – מנהל העסקים והכספים בגח"א

בשכונת הבנים החדשה בגבעת חיים איחוד 32 דירות כבר מאוכלסות ו-10 דירות נוספות נמצאות בבנייה. וזה עוד לא הכל: מתחם חדש שמתוכנן ל-34 יחידות יקום ממזרח לשכונה הקיימת ונמצא כבר בתכנון מתקדם. בספטמבר-אוקטובר 2011 אמורים להתחיל לעלות על השטח שבביל תשתיות, ולקראת ינואר-פברואר יתחילו לבנות.

יזהר, מתי התחלתם לדבר על שכונת בנים?

כבר ב-2004 נקבעו העקרונות החברתיים, שאמרו כך: כיוון שמספר המגרשים בגבעת חיים איחוד קטן ממספר בעלי הזכות, צריך לקבוע כללים מאוד ברורים של זכויות, שבכל מקרה הם לפי ותק ההורים. הכלל הראשון – בן ראשון לפני בן שני. כלומר, חבר שאין לו בן ממשך בקיבוץ קודם לחבר שיש לו בן או שניים בקיבוץ, גם אם לראשון יש פחות ותק מלשני. הרעיון הוא למנוע מצב שחלק מהמשפחות יהיו רב דוריות וחלק מהמשפחות לא יוכלו להביא הביתה אפילו בן אחד. הכלל השני אומר בנים לפני נכדים. הכלל השלישי אומר, שבתוך אותה קבוצה ותק ההורים הוא הקובע, כלומר, בין שני חברים שמביאים בן ראשון, בעל הוותק הרב יותר גובר. בקיצור: בן ראשון לפני בן שני, בנים לפני נכדים, ובתוך אותן קבוצות ותק ההורים הוא הקובע.

איך נעשתה ההרשמה?

ב-2005 פתחנו חלון זמן להרשמה, וקבענו שהרשמה עולה כסף, זאת כדי לייצר מחויבות. הסכום היה 5000 דולר או 20,000 שקל, וכל מי שנרשם ומשלם נמצא בקבוצה. קראנו לזה קבוצת ראשית-א', ומי שנרשם מיקומו בקבוצה נשמר, גם אם אינו מממש מיד את הזכות. פרט חשוב: נרשמים יכלו כל רגע נתון למשוך את הכסף חזרה, גם כעבור שנה או שלוש שנים, ואז הם יוצאים מהתור ומהקבוצה.

אמרנו שבמועד מאוחר יותר נפתח קבוצה שנייה, אליה יוכלו להירשם אלה שלא נרשמו לקבוצה הראשונה – אבל מי שנרשם לקבוצה הראשונה, לא יכול להירשם לקבוצה השנייה – זאת מתוך המחשבה שישנם חברים שבשלב זה אינם יכולים לממש את זכותם, או ילדיהם עדיין צעירים והם החליטו לא להשקיע 20,000 שקל. לאלה נייצר אפשרות בבוא היום, כאשר נפתח את הקבוצה השנייה.

הקבוצה השלישית תיפתח לכלל הקיבוץ, ואליה יוכלו חברי הקיבוץ להירשם פעם נוספת, עבור הבן השני, כאשר התור בקבוצה נקבע לפני ותק ההורים בלבד. היום אנחנו יודעים שההסתברות שנגיע לבן שני נמוכה מאוד, כי אומנם בתחילת הדרך מספר הספקנים היה גדול ממספר המאמינים, וגם אלה ששמו את הכסף לא ממש האמינו שזה יקרה, אבל כיום מספר הנרשמים גדול ממספר הדירות בתכנון – 140 בסך הכל.

איך הגדרתם מועמדים לבנייה?

בקבוצה הראשונה היו רשומים 107 משפחות, מתוכן נרשמו 42 לבנייה.

עבודה במסלולים נפרדים עם יועצים משפטיים נפרדים, עלולה לתקוע את העגלה בבוקר...

החלטנו שבמתחם המיועד ייבנו 22 דירות ראשונות, ואז עוד 10 ולאחר מכן עוד 10, עקב הצורך בהיתרים וכל מיני פרוצדורות. היתה אי-ודאות די גדולה, אבל ידענו שצריך לנסוע קדימה וליצור מומנטום, רק אז קורים דברים.

עכשיו היה צריך לייצר חוזה, לעגן משפטית התחייבויות בין משפחות הבנים לבין הקיבוץ. על הרקע הזה היו לא מעט משברים, בגלל פערי ציפיות והבדלי הבנות. הבנים לקחו יועץ משפטי משלהם ואמרו מה מקובל עליהם ומה לא.

אנחנו ראינו מתפקידנו לשמור על האינטרסים של הקיבוץ מול האינטרסים של הבנים. מצד שני אנחנו גם הורים הרוצים לראות את בנם/בתם בונים בשכונה. צריך לזכור שלא היה עדיין שיוך דירות בגבעת חיים איחוד ולא היה ברור מה הזכויות של חברי הקיבוץ בדירותיהם.

אחת הנקודות המרכזיות, שהיתה בעצם סלע המחלוקת היה נושא הסיחור, יכולת המכירה של הבית. אומר זוג צעיר: אנחנו שמים מיליון שקל, ומה אם ניקלע למצב מסוים? מה היכולת שלנו בעוד שנה או חמש שנים להחליט שלא מתאים לנו ואנחנו רוצים למכור...

מצד שני בא הקיבוץ ואומר: אתם מקבלים קרקע מבלי לשלם, אנחנו לא מסכימים שתעשו לנו פה סיבובים נדל"ניים, תקנו במיליון ותמכרו בחמישה... היו קונפליקטים, היו משברים, חלקם נוצרו מתפיסות שונות, אחרים היו תוצאה של אי-הבנת המציאות שנוצרה תוך כדי תהליך.

היינו הקיבוץ הראשון שבנה שכונת בנים בתוך הקיבוץ, לא היה ממי ללמוד. יכול להיות שלקיבוצים אחרים יהיה יותר קל, אבל עדיין סביר להניח שיהיו חילוקי דעות ואי הסכמות.

מי עמד בראש הצוות?

הוקמה מנהלת בנייה, אנשים שהובילו את המערכת: צפריר בן אור (עו"ד) בראש הצוות, משה סיטון (מהנדס) טיפל בצד ההנדסי האדריכלי, אני כאחראי לצד הפיננסי, ויחד עם אנשים אחרים הובלנו את הנושא.

החלטנו עקרונית לא להעביר את הפרויקט לחברה חיצונית. הקיבוץ הוא היזם, הוא לוקח את כל האחריות כלפי חוץ וכלפי פנים, הוא מנהל את הכספים שבחשבון הנאמנות.

החלטנו שהבנייה תהיה מרוכזת, לא בשיטת "בנה ביתך". מעמידים לבנים שניים-שלושה או ארבעה דגמים, וכל אחד בוחר, עם אפשרות לשינויים פנימיים בדירה.

הגדרנו את מתחם הבנייה, תוך כדי משא ומתן ארוך ומתיש עם מנהל מקרקעי ישראל, עם המועצה האזורית, משרד הבריאות, המשרד לאיכות הסביבה ועוד.

מימון

ברקע עמד כל הזמן נושא המימון כאבן נגף מאוד מרכזית. לא ידענו איך יוכלו זוגות צעירים להשיג הלוואה שאיננה משכנתא (מאחר שלא משלמים דמי היוון על הקרקע, לא ניתן לרשום את הקרקע בטאבו, ולכן לא ניתן לקבל עליה משכנתא). היה צורך לייצר מסלול מימוני אחר, דמוי משכנתא. פתרנו את זה, בדם יזע ודמעות, בכיתות רגליים לבנקים ומוסדות פיננסיים, כולל חברות ביטוח וכולל כל מיני רעיונות יצירתיים, כל זאת על-מנת לאפשר לבנים לקחת הלוואות במחירים אפשריים. אותה שנה, 2005 עוד לא נמצא מסלול כזה – היום הדברים האלה פתורים ורצים בשגרה.

עיקרון חשוב שעמדנו עליו: הבנים מעבירים לחשבון נאמנות של הקיבוץ **מאה אחוזים** מהכסף ערב תחילת הבנייה. פירוש הדבר שטרם הבנייה הכסף כולו כבר מונח בחשבון הנאמנות והקיבוץ משלם לקבלן לפי התקדמות הבנייה.

איך יש לבנים כל הכסף מיד בתחילה?

מגייסים מקורות... הולכים לבנק ולוקחים הלוואה...

זה מייצר דבר חשוב: הפרויקט יוצא לדרך, אי-אפשר לעצור אותו. אם אתה לא עובד בשיטה הזאת יש סיכוי שבאמצע הבנייה יהיו אנשים שירימו דגל לבן ויגידו: אין לנו כסף.

ואז, מי לוקח את האחריות?

האם הבנים היו מעורבים בתכנון השכונה?

סברנו, ואולי היינו קצת קיצוניים, שהשכונה הזאת נמצאת בקיבוץ ועל-כן ועדת התכנון של הקיבוץ אחראית לתכנון. המגמה היתה לשמור על אופי הקיבוץ, תוך כדי ראייה מערכתית וממלכתית. מתוך אותו עיקרון גם הבתים של השכונה תוכננו על-ידנו, בכמה דגמים. הדיירים בחרו את הדגם הרצוי להם, ואם היו הערות ניסינו להיות גמישים. האם, בדיעבד, עשינו הכל נכון? ייתכן שלא. אולי היינו צריכים לשתף יותר את הבנים.

מתי כל בן ידע באיזה בית הוא יגור?

עשו הגרלה על המפה, עוד לפני הבנייה. הדבר הכרחי, כי אי-אפשר היה להתחיל בבנייה לפני שהדיירים בחרו דגם ומיקום. 22 המשפחות הראשונות חתמו על החוזים ומסרו 50 אלף שקלים נוספים כהתחייבות עוד יותר רצינית – על החשבון. מאותו רגע אדם מעורב, יש לו תוכניות, והוא מלווה את הבנייה.

תשתיות – מה נופל על הבן ומה על הקיבוץ?

הבנייה כוללת את כל התשתיות של השכונה, כולל שדרוגים. למשל, אם צריך לבנות תחנת טרנספורמציה חדשה, או תחנת סניקה של הביוב. הדיירים משלמים, זה חלק מעלות הבית. אפילו העברת הסככה והמתבן נופלת על הבן הנקלט. הם ידעו היטב מה הם משלמים, ועדיין הקיבוץ ספג הרבה מאוד על חשבוננו, וגם לקח הרבה מאוד סיכונים: העלינו את השופלים לשטח בשלב שעוד לא הכל היה סגור, כי אמרנו, אם אנחנו לא מזיזים קדימה ויוצרים מציאות – הפרויקט לא יקום. היה צריך ליצור מומנטום, דברים שנראים בשטח.

מתי נעשו הליכי הקליטה?

היתה מעורבות של הבנים בשלבים מאוד מוקדמים של רעיון הקליטה, בחשיבה על התנאים לחזרה לקיבוץ, על דרכי ההתחברות לקיבוץ ועל מעמד החברים החדשים בקיבוץ. יש פה גבול דק שצריך לדעת איך להוביל אותו, וצריך לזכור שחלק גדול מהבנים שלנו באו מבחוץ.

עמדנו על כך שערב הקבלה לחברות כל הכסף לבנייה יימצא בחשבון, ומייד למחרת הקבלה לחברות מתחילים לבנות. עם זאת, לפני שיש היתרי בנייה הקיבוץ לא לוקח כסף מהבנים.

ההליכים של הקליטה התחילו למעשה רק עם תחילת אכלוס הדירות. הקליטה צריכה להיות דבר מדורג, מתגלגל. זה תוספת אנשים, משפחות, ילדים!

לסיום, איך אתה רואה את המהלך שעברתם?

לו היינו מבינים בתחילת הדרך מה עומד לפנינו, לא בטוח שהיינו פותחים במהלך. היו יותר מדי קבוצות אינטרסנטיות ואף אחת לא רצתה לוותר. אלה גורמים שמכניסים מקלות בגלגלים. רצינו לנסוע קדימה, והרצון להשיג את המטרה לווה בהרבה פשרות וויתורים. צריכה להתגבש קבוצת אנשים דומיננטיים שמניחים את הקליטה ואת השכונה בראש סולם העדיפויות. ברגע שמייצרים אווירה שאומרת שהמטרה היא החשובה, מגיעים למטרה. זה היה הימור שהצלח. 32 משפחות גרות כבר שנה ויותר בבתיהן החדשים בקיבוץ, עשר נוספות ממתונות עכשיו לסיום הבנייה. הם מעורבים בחינוך, בחגים, בתרבות, בעלון – הרגשה נהדרת. אני מביט אחורה בגאווה.

* * *

אני רוצה להדגיש, שהנושאים הטכניים בטלים בשישים מול הדברים העקרוניים שהם לב העניין, כי אנחנו רוצים לראות את השכונה הזאת משתלבת בקיבוץ ויוצרת תנופה חברתית.

העקרונות שהנחו אותנו אמרו, שיש לראות הכל כמכלול אחד, ולכן אסור לעבוד בצוותים נפרדים. עבודה עם יועצים משפטיים נפרדים, כאשר כל אחד מושך לכיוון אחר עלולה לתקוע את העגלה בבוץ. צריך לראות את החיבור ואת השילוב בין הדברים, אי-אפשר לנתק את שיוך הדירות משיוך הנכסים, ואת שיוך הנכסים משכונת הבנים. פעלנו מתוך הסתכלות מערכתית, עד שהכל התחבר כפסיפס.

הבנים בוניס את בתיהם על חשבונם, ומוכן שהם לא יוציאו כסף אם לא ברור להם שבסופו של יום הבית שלהם. צריך לבנות איתם חוזה שיוך, אבל, לא ייתכן שלבנים יהיה שיוך ולחברים בקיבוץ לא. לכן, אי-אפשר לנתק את שיוך הדירות מנושא הקליטה.

כשהבנים נכנסים לחברות, יש להם זכויות שונות מזכויות החברים הוותיקים, כי הם נכנסים אחרי היום הקובע. משום כך חייבים להגדיר את זכויות החברים לפני היום הקובע – ופה נכנס שיוך נכסים, או שיוך פירות הנכסים היצרניים.

היתרונות של החבר החדש בקיבוץ המתחדש, שהוא יכול לייצר לעצמו הון שאיתו הוא יחיה כל ימי חייו. לעומתו, חבר מבוגר, בגיל הפנסיה או לקראת הפנסיה צריך לפצות את עצמו על העובדה שהוא לא יכול להרוויח כסף ולייצר הון. הפתרון הוא בשיוך הנכסים, וכאן בא לידי ביטוי הוותק.

אנחנו גרסנו שטבלת האיזונים תיושם בשיטת הקיזוז ולא בשיטת התשלום, כלומר אם נוצר לי חוב לקיבוץ כחבר עם ותק נמוך, אז מקזזים לי מהכסף שמגיע לי בנכסים.

פה צריך להעיר, שקיים הבדל מסוים בין גבעת חיים מאוחד לגבעת חיים איחוד, בנושא הפנסיה: לזכות האיחוד אפשר להגיד שהפנסיה סגורה מזמן בתוך קופות.

מה שברור, שאי אפשר להתייחס לשכונת הבנים לבדה ולהתעלם מהעובדה שיש פה מארג מורכב ורגיש בין הבנים לבין החברים שהיו חברים לפני היום הקובע. אגב, לא לכולם יש ילדים, וגם מי שיש לו ילד לא בטוח שהוא יבנה בשכונה, וכיוון שישנן משפחות שבניהם יבנו בשכונה ולעומתן משפחות של חברים עם הרבה זכויות שבניהם לא יבנו בשכונה מוכרחים להיות ערים לרגישות החברתית המאוד עדינה בעניין זה.

יזהר לנדאו

שאלה ורשמה דינה רמגי

סרטון המלווה את תהליך הקמת שכונת הבנים בגבעת חיים איחוד מוקרן בימים אלה בערוץ שלנו בטלויזיה. הסרטון מתעד את השלבים שעבר הקיבוץ בהקמת השכונה, מתקוות למשברים ולסוף טוב.

אורנה מלכת המדבר בסין

שוטטתי באינטרנט לחפש דברים יפים על העולם.

אני אוהבת לטייל, ומכיוון שלא תמיד יש באפשרותי להוציא גחמה זו אל הפועל, אני מטיילת לי להנאתי באינטרנט. כך גיליתי כתבה מעניינת על מלכת המדבר. קראתי – ונשביתני... החלטתי שמתאים לי לנסות, במיוחד כשהיעד הוא סין.

מילאתי שאלונים דרך האינטרנט, הוזמנתי ליום מיונים שבו הרגשתי כאילו חזרתי לצופים (היה כיף גדול) ולאחר שבוע התבשרתי שהתקבלתי. מה שהתחיל כמשחק הפך לאמיתי, לא ממש ידעתי מה לעשות עם זה.

המשפחה פירגנה: תצאי, זה מתאים לך...

זהו, הגיע היום, 36 בנות נפגשות בשדה התעופה – מה אני עושה עם כל כך הרבה בנות. כל חיי אני עם בנים, איך אני אסתדר...

היה מדהים. הבנות היו נהדרות. היו בינינו צעירות בשנות העשרים, השלושים והארבעים, וגם "קשישות" כמוני באמצע שנות החמישים, כולנו בתלבושת אחידה – הסתדרנו נהדר.

עשר שעות טיסה להונג-קונג, ועוד שעתיים לעיר קונמינג בדרום סין חבל יונאן.

נאלצנו לעשות רשיון נהיגה סיני – קטע של ביורוקרטיה – בדיקת עיניים קצרה, הרצאה מפי שוטרת כיצד נוהגים בסין – וזהו, יצאנו לקבל את הגייפים.

קשה לתאר את השמחה. הייתי בגייפ מספר 3, נתתי לבנות להבין שאני "חולת הגה", נהגתי הרבה מאוד.

הנסיעה הראשונה היתה בתוך העיר דיילי, שחודשה לאולימפיאדה, הורידו שכונות שלמות וכיום היא עיר מאוד מערבית. עברנו את אגם דייל המוקף הרים בגובה 2500 מטר, (אגם שמתנקזים אליו כל השפכים באזור והוא מאוד מזוהם). נסענו כל היום וחלק מהלילה והגענו למנזר בקצה ההר – שם פרשנו אוהלים ללינת לילה, היה קצת קר, אבל שרדנו.

באזור הזה חיים הרבה מיעוטים, שהדומיננטי בהם הוא שבט האן: ארבעה וחצי מיליון אנשים, היררכיה של מעמדות, המעמד העליון בלבוש שחור, השני לבן ונשים מכסות פניהן בבד. הם סוגדים לאיתני הטבע, מאמינים בציורי חיות, עסוקים בגירוש רוחות ותפילות לגשם – אפילו הבתים בנויים כך שבקצה הגג בולטים שפיצים לגירוש רוחות.

ערכנו קבלת שבת, הדלקת נרות ושירים – אווירה נהדרת. את ארוחת הערב בישלו לנו הנזירים – היה מדהים.

למחרת התחלנו את המסע הרגלי. בנוף משגע, אוויר נקי – אם כי דליל מעט – טיפסנו להר ולאחר-מכן ירדנו אל הגייפים.

לאחר יומיים לינה בשקי שינה, ללא שירותים ומקלחת (קשה להאמין, אפילו בבתי המלון אין בתי השימוש, אלא "בול פגיעה") הגענו לעיר שאסי, למלון מדהים, חדרים מרווחים ואוכל סיני על רמה – סוף סוף ישנו היטב, היה קשה לקום בבוקר. הנוף הסיני, השנטי – גם אם לא רצית נכנסת לאווירה. התושבים עושים יוגה ברחובות, ואנחנו הצטרפנו אליהם. בהמשך עשינו טיול רגלי בכפר וחזרה לגייפים לנהיגה אל שמורת הטבע "יער הקופים".

שוטטנו ביער, הרים נישאים, יערות עצי מחט גבוהים, שער המשאלות – כל אחת עברה וביקשה משאלה – לפתע, באמצע הדרך חיכו לנו שני בלונדינים גבריים עם גיפ ולקחו אותנו לסנפלינג, מגובה 20 מטר, 4 חבלים.

הייתי בשוק, בחיים לא עשיתי סנפלינג – היה מפחיד אבל מדהים. שוב לינה באוהלים, שוב שקי שינה – שירותים בין העצים – נסבל...

השיא היה מפגש עם בני שבט הנאשי.

לאחר נהיגה ארוכה בגייפים הגענו לעיר ליג'יאנג, היא עירם של בני הנאשי – זו חברה מטריארכלית (מונהגת בידי נשים) צאצאיהם של נוודים טיבטים. לאנשי הנאשי לבוש מיוחד ותרבותם מתבטאת בעיקר במבנה הלשוני המיוחד של שפתם. בנות הנאשי מנהלות את המסחר וכלכלת הבית, נושאות משאות כבדים ועושות כל עבודה. לאנשים האלה בדרום סין מותר להביא יותר מילד אחד לעולם, בגלל הרצון של המדינה לשמר את השבטים המיוחדים האלה. לבנות הנאשי מותר להיות אימהות חד-הוריות ולחיות עם שני גברים – חלום רטוב של כל אישה...

העיר ליג'יאנג ממוקמת בגובה 2400 מטר, סביבה הרים מושלגים ותעלות מים חוצות אותה – עיר עתיקה יפהפיה. סיירנו בעיר, והתארחנו לשינה אצל משפחות מקומיות. בבוקר קמנו איתם לעבודה, קצרנו פולי סויה ושתלנו אורז – היה מאוד מעניין. סעדנו איתם ארוחת בוקר, הרבה ירקות עם סויה, תירס ותפוחי אדמה – אין חלב ואין גבינה, רק תה עלים. לקחו אותנו לראות בית ספר, נפגשנו על הילדים ושרנו איתם.

שוב יצאנו לנסיעה ארוכה בגייפים, הגענו לעיר שנגרילה, עברנו דרך נקודת תצפית על עיקול נהר היאנג-צה המפורסם. איזה גודל של נהר...! שמינית ממנו היה עושה טוב למדינה שלנו.

פה קצת הפסקתי לכתוב, כי הייתי מוקסמת כל-כך ממה שעבר עלינו, מהמפגש עם הסינים. ישן וחדש – מצד אחד שותלים אורז בידים, קוצרים פולי סויה בעזרת מגל קטן, מצד שני מדברים בטלפונים ניידים הכי משוכללים, ממש הזוי.

לסיכום: המסע נמשך עשרה ימים והיה שילוב של נהיגת שטח, טיולים רגליים ופעילות אתגרית.

הסתובבנו בפינה הדרומית והמגוונת ביותר בסין – מחוז יונאן הגובל בטיבט, לאוס, וייטנאם ובורמה. נהגנו בעמקים קסומים, מוקפים הרים מושלגים, ביקרנו בטרסות אורז, והסתובבנו בקרב שבטי מיעוטים.

זו יציאה מהשגרה, מסע ליעד מופלא שטרם ביקרתי בו.

מצאתי לאורך המסע חברות, בעצם אני קוראת להן "אחיות שלי".

לבלות בחברת נשים בלבד, שדבר אחד משותף לפחות יש להן: כולן בחרו לצאת למסע, לקבל חופשה משגרת היום יום, לגלות שאת לא מפונקת ושלינה בשק"ש באווירה המתאימה היא חוויה שתמלא את ליבך לא פחות מלינה במלון מפואר.

בכל הכתבות שקראתי צמדי המילים: "סוד הקסם" "העצמה נשית" "חיבור נשי" "חוויה מעצימה" וכמובן "כשתחזרי תביני" – כל צמדי המילים האלה פוענחו על-ידי שם בסין עם כל חברותיי למסע.

נשארתי עם טעם של עוד...

אורנה חיים

הפנסיונרים הצעירים

לפני כמה חודשים היה קלוקל פעוט בביתי, וכהרגלי טילפנתי למספר הסלולרי של בעל המקצוע וביקשתי שיבוא לתקן.

תשובתו היתה מעט מוזרה בעיני: אני כבר לא עובד בזה, תתקשרי ל....

כעבור זמן מה שוב קרתה תקלה בביתי, ולאחר שניסיתי בכוחות עצמי לתקן, ולא הצלחתי קראתי לחבר שבמשך שנים טיפל בנושאים אלה. התשובה היתה דומה לתשובת קודמו: גם הוא סירב לבוא ולעזור.

התחלתי לברר, לשאול מה העניינים. היה לי קשה להבין איך מסתדרים בלי החברים שהיו מטפלים בנושאים הללו במשך עשרות שנים. הם היו בעלי מקצוע מעולים, בני אדם נעימים וטובים.

דרך-אגב, נכנסתי לאחד המשרדים בבית המזכירות, וברגע הראשון חשבתי שטעיתי בחדר: יושב שם חבר אחר – התברר שהוא מחליף את הקודם, שיצא לפנסיה.

יצאתי לשוחח עם ה"פנסיונרים" החדשים והצעירים. היו תשובות שונות: "הייתי שנים מרוצה בעבודתי, זה היה חלק מחיי", "אני מרוצה מחיי החדשים, אספיק לנוח ולבלות", "אני מקווה למצוא הובי ולמלא את הזמנים הפנויים".

אני כפנסיונרית הקשבתי והבנתי.

לכם בעלי המקצוע, ששנים עזרתם לנו בבעיות קטנות וגדולות והיום אתם פנסיונרים – אני מודה לכוויוולכם, מכל הלב. תהנו מהתקופה החדשה בחיים, תהנו ותבלו.

ואני מקבלת בברכה את בעלי המקצוע החדשים.

מימי

הרהורים

הלכתי לטקס פתיחת הבוסתן לזכרו של אלברט ברודצקי ז"ל, ופתאום הרגשתי עלבון ובושה. העלבון והבושה היו בשם החברים שיסדו את הקיבוץ שלנו, והחברים שהצטרפו אליהם, חיו כאן עשרות שנים ותרמו מכוחם הפיזי והשכלי (והיו גם כאלה שתרמו הרבה כספים) למען פיתוחו והתקדמותו של המקום הזה – אבל הילדים של היום אפילו לא שמעו את שמותיהם.

שלא יובן שלא כהלכה, אין לי שום דבר נגד אלברט, הוא היה באמת איש נחמד, ציוני נאמן וידיד של גבעת חיים, וגם תרם כספים, אבל בכל זאת איפה קנה המידה...?

הבוסתן ולוח הזיכרון עם שמו יישארו לתמיד, וכל ילד יידע עליו.

האם החברים שחיו כאן והשאירו לנו ירושה ענקית לא ראויים שעל שמם יקום אתר זיכרון מכובד?

אני הגעתי לקיבוץ גבעת חיים כמעט 17 שנה אחרי היווסדו, ואני זוכרת את כולם, איך הם חיו ואיך התנהגו. אני מציעה שלקראת חג המשק ה-80, שיחול בשנה הבאה הוועדה שתכין את האירועים לחג תדאג להנציח את זכרם של חברים אלה, בצורה הנאותה והראויה להם.

ציפורה הוכמן

יום הולדת, חגיגה נחמדת ...

79 שנים לגבעת חיים

חברים ותושבים יקרים,

כמדי שנה נתכנס לחגוג יום הולדת לקיבוצנו היקר והמתבגר, שחוגג **79 שנים** של דשאים ירוקים וצחקוקי ילדים!

השנה כולכם מוזמנים **לערב שירים ישראלים** סוחף ותוסס בשיתוף הקהל, עם להקת "שיר איתנו". (חממו את הגרונות, כי אתם הולכים לשיר חזק חזק!).

הערב יתקיים בשישי 15 ביולי בחדר האוכל (על השעה המדויקת תבוא הודעה בהמשך), עם בירות ומצב רוח שמייח.

אנו רוצות להמשיך את המסורת של כיבוד מתוצרת מקומית (להתפאר!), ולשם כך נבקש מכל משפחה שיכולה – להביא עמה עוגה מתוקה וטעימה.

אנא אשרו לנו מי יכול/ה להביא עוגה, נשמח להיענות גורפת!

תודה,

ענבר וחגית – רכזות תרבות

מלל טוב

לשימרת ושלוס סירמקס
להולצת הבת נריה
אחות להזר ועזי
ברכות לסבתא מרגלית
ולכל המשפחה

אנו מאחלים הצלחה
לאור גיל

מאמן נבחרת הנשים בישראל בכדור מים
במשחק הראשון שלו כמאמן
מול נבחרת אוקראינה

